

Dagboek 13 25 augustus 2016

Vandaag bezoeken we de provincie Takeo, ons zuidelijke werkgebied. Het is zo'n anderhalf uur rijden, maar onderweg zien de filmers weer van allerlei moois wat ze kunnen gebruiken voor hun documentaire of Brugfilm. Dus we stoppen regelmatig voor een paar 'vette shots'.

We rijden naar het huis van mr. Soeurn, vice directeur van Spie-en. Daar zijn alle vrijwilligers uit Takeo bij elkaar voor hun maandelijkse vergadering.

We worden hartelijk welkom geheten. Felix vertelt in het kort wie zij zijn en wat ze komen doen. En dan gaat de filmploeg snel aan het werk. Interviews, mooie 'shots' maken, etc.

Wij wonen de vergadering bij waarin we horen van al het werk wat hier in de afgelopen maanden is verricht. Er zijn veel huizen gebouwd, putten gegraven, duikers geplaatst, etc.

Koy deelt kopieën uit van het lied "10.000 redenen" in het Khmer. Dit lied hebben we gezongen tijdens de bruiloft van zijn dochter vorig jaar november. En sindsdien is hij op zoek geweest naar de Cambodjaanse versie. En hij heeft het gevonden. Dit lied, dat spreekt van zoveel dankbaarheid, wil hij graag laten zingen tijdens het 25-jarig jubileum van Spie-en/De Brug in 2017.

Vandaag gaan de vrijwilligers uit Takeo het lied oefenen. Koy legt eerst uit wat het lied betekent en daarna zingen we het twee keer. Om een indruk te krijgen van hoe het klinkt, [klik hier voor een filmpje](#).

Na de vergadering wordt er een groepsfoto gemaakt en dan is het tijd voor de lunch die weer heerlijk is klaargemaakt door mrs. Soeurn en haar helpers.

Dit gebied is een stuk droger dan Kompong Cham, in verhouding valt hier veel minder regen. Maar vandaag begint het te stortregenen tijdens het interview dat de filmploeg houdt met professor Phan, één van de oprichters van Spie-en. Het gebeurt vaker wanneer wij dit gebied bezoeken dat het regent. We moeten oppassen dat mensen het niet aan ons toeschrijven.

Vanmiddag staat een bezoek op het programma aan een arm gezin met vier kinderen in Tram Kak district. Vader, moeder en twee kinderen zijn hiv-positief. We bezochten hen in februari vorig jaar.

Toen was hun situatie allerbelabberdst. Hun oude huisje zakte bijna in elkaar, het water moesten ze halen uit een vieze vijver, er was niemand die hen hielp. Ze waren moedeloos. Vandaag is de situatie totaal anders. Ze kregen een nieuw huis en een waterfilter, zodat het water uit de vijver drinkbaar is. De gezondheid van vader en moeder is beter geworden door goede medicatie. En ze hebben een microkrediet gekregen waarmee ze nu eenden fokken. We treffen hen dan ook heel blij en dankbaar aan. Ze vertellen hoe hun leven is veranderd sinds vorig jaar. "Wij kunnen jullie niet genoeg bedanken. We hebben alleen onze tien vingers om jullie te bedanken." Die dank brengen we graag over aan de donateurs in Nederland. Uw donatie wordt hier heel erg gewaardeerd!

In februari 2015 bezochten we dit gezin. Ze staan voor hun scheefgezakte huisje. Vader, moeder en twee kinderen zijn hiv-positief.

Hetzelfde gezin anderhalf jaar later. Ze kregen een nieuw huis, een microkrediet en een waterfilter. Hun leven is totaal veranderd.

Deze familie wordt vanmiddag gefilmd door de filmploeg, voor een promotiefilmpje voor de website van De Brug.

Tijdens het interview met de moeder. Rechts de vijver waaruit het water wordt gehaald.

In dit gebied is het grondwater van slechte kwaliteit. Het bevat veel calcium wat nierstenen veroorzaakt. Daarom is er dit jaar een grote vijver gemaakt waarin het regenwater wordt opgevangen. Het water ziet er nu nog groen uit, maar dat zal veranderen als het gaat regenen.

Mr. Soeurn neemt ons ondertussen mee naar een paar projecten in dit gebied. Er is hier in de afgelopen maanden heel veel gebeurd. Er zijn tientallen huizen gebouwd, waterputten gemaakt en filters uitgedeeld, er is een brug gebouwd etc. Gelukkig daalt het aantal aidspatiënten en weeskinderen nog steeds (door betere medicatie). En dus konden we dit jaar een aantal extra projecten uitvoeren voor arme boeren door hen water te geven op hun rijstvelden. We bezoeken er een paar en praten met de dorpelingen. Ook hier krijgen we te horen hoe blij men is met water!

Intussen is de filmploeg doorgegaan met hun werk. Als we terugkomen zijn ze bijna klaar. De zon staat al laag, en dat is voor de filmploeg om de drone weer tevoorschijn te halen, want het licht is 'awesome' volgens hen.

We nemen afscheid van de familie en beloven nog eens terug te komen. Onderweg gaat de zon ongelooflijk mooi onder. En ook daar worden opnames van gemaakt. Wij mogen alvast een paar beelden zien van de drone opnames, en we kunnen u beloven dat het prachtig wordt. Het is inmiddels half 10 als we weer op onze kamer zijn. Nog gauw een paar e-mails beantwoorden, douchen en slapen.

Vrijdag 26 augustus

Om 6 uur gaat de wekker alweer. Rens, Frits en ik ontbijten samen met de Spie-en mensen in een lokaal restaurant en halen daarna de filmploeg op bij het hotel. We gaan vandaag opnieuw naar Takeo voor opnames bij een school.

Deze provincie is een stuk droger dan Kompong Cham. Er is hier geen grote rivier die water aanvoert, en bovendien regent het hier ook nog eens veel minder. De rijst staat op droge velden. Als er niet binnen een paar dagen regen valt, ziet het er niet best uit.

Het is eigenlijk vakantietijd. Maar voor deze keer heeft de schoolleiding alle kinderen naar school laten komen. Iedereen zit op ons te wachten in de klassen. Wij komen veel te laat, want onderweg is er weer van alles te zien wat de filmploeg wil vastleggen. 'Vette shots', zoals zij het noemen.

Er wordt gefilmd in de school en er worden een paar kinderen uitgekozen, die ze vandaag gaan volgen, thuis, onderweg naar school, interviews met de ouders, leerkrachten en schoolhoofd.

Wij gaan ondertussen kijken bij een grote brug in aanbouw. De dorpingen komen ons vertellen hoe blij ze hiermee zijn. De oude brug was kapot en leverde gevaar op voor kinderen die naar school gaan. Ook het vervoer van zieken was niet mogelijk. De nieuwe brug biedt ook nieuwe mogelijkheden voor het vervoer van groente en goederen. Grotere vrachtwagens kunnen dingen verder vervoeren, zodat men een betere prijs kan krijgen.

Het vlees voor het avondeten voor een heel gezin ligt te drogen in de zon.

We bezoeken nog twee families die onlangs een nieuw huis hebben gekregen. Ze laten ons met tranen in de ogen weten hoe blij ze zijn. Bij de eerste familie staat het oude huis nog naast de nieuwe, een klein vervallen hutje. Bij de tweede familie liggen er alleen nog een paar restjes vermolmd hout en een roestige golfplaat. De rest van het oude huis is gebruikt om het nieuwe huis te voorzien van een afdak zodat er meer schaduw is.

Deze weduwe heeft zeven kinderen waarvan er één is getrouwd. Ze scharrelen de kost bij elkaar door plastic te verzamelen, dat ze moeten kopen bij de dorpingen. Met een klein beetje winst kunnen ze het dan weer verkopen.

De filmploeg heeft zich weer gesplitst, zodat ze op twee plekken kunnen filmen. Een paar jochies willen wel meewerken aan een scène waarbij ze met een katapult visjes en kikkers vangen in een rijstveld. Het is bloedheet en de zon brandt op de droge velden. Maar... de filmers zijn heel tevreden over het aantal 'shots' dat ze vandaag hebben kunnen maken.

Op de terugweg begint de lucht donker te worden. En het duurt niet lang of de regen valt met bakken uit de lucht. We zijn heel blij voor alle boeren in dit gebied die nu toch water op hun velden krijgen.

Voor de filmploeg is het wat minder prettig. Zij moeten nu onder paraplu's en parasols hun shots maken. En is er nog van allerlei moois te zien, zoals een hanengevecht en de megafabrieken die om 6 uur uitgaan. [Enorme aantallen vrachtwagens vervoeren de arbeidsters naar hun dorpen.](#)

Nadat er in het donker nog opnames werden gemaakt van de bliksem in de verte en we gegeten hebben bij een eettentje aan de weg, zetten we de filmploeg af bij het hotel en zijn we rond half 10 weer terug op onze kamer. Even bijpraten met een kop koffie en dan douchen en slapen.